

„עזר וייצמן הוא הגבר האידיאלי... רואים שחסיה היא הבת

של בג'ין... מיכל היא החברה הכי טובה שלי בישראל...

כאשר אבא אמר לי שהוא נוסע לישראל. פחדתי מאד...”

ותיקים. ינאי ביקש מג'יהאן ראיון עבור „העולם הזה” והיא הסכימה מיד. השניים פנו לעבר גינת המלון. היה זה דקות ספורות לאחר שאביה של ג'יהאן, הנשיא, סיים את הראיון שנתן לתוכנית הטלוויזיה האמריקאית, „מול פני האומה”.

ראש מערכת „העולם הזה”, יוסי ינאי, אשר היה האחראי על סיקור ביקור נשיא מצרים, אנוור אל-סאדאת, בחיפה, פגש לראשונה את בתו של אל-סאדאת, ג'יהאן עות'מאן, בסיור שערכה ג'יהאן בכפר הדרוזי דליית אל-כרמל, כאורחתו של ח"כ הליכוד, עמל נאצר-אל-דין.

יש לי

תסביך אבא!

(התנפלות המונית על ג'יהאן הצעירה, שכימט וסיכנה אותה) לא קרה מפני שאוהבים אותי כאן יותר מאשר אותה, אלא שלאמא יש הרבה יותר אנשים ששומרים עליה. אז האנשים לא יכלו להתקרב אליה כמו אלי.

לא יכולתי להתאפק, ומהמירפסת שלי קראתי לאמא, שהייתה על מירפסת של חדר אחר.

● איך לקרוא לך? בת הנשיא, הגברת עות'מאן, ג'יהאן?

אבל אם נדבר על היחסים בין ההורים לבני — הם יחסים נהדרים. אני יודעת שאני הבת האהובה עליהם. יכול להיות שזה מפני שאני הבת הצעירה, ויכול להיות שזה בגלל התנאים המיוחדים, שאני עכשיו בבית. אני מתגוררת איתם. גם אמא וגם אבא שוכחים לפעמים בת כמה אני, ומתנהגים אלי כמו אל תינוקת. לפעמים זה נוח. אני מפונקת. אני יודעת שאני מפונקת ושהם מפנקים אותי. אבל הם תמיד יודעים את הגבול. כאשר צריך, שניהם יודעים להתייחס בנוקשות. הייתי קוראה לזה נוקשות חינכות...
● מי יותר נוקשה כפיך, אבא או אמא?
זה משתנה לפי הנסיבות. אני מה שנקרא הבת של

אמרת לי: „מאמא, תראי איזה יופי” היא הסתכלה על הנוף והתפעלה ממנו כמוני. אמא התרגשה אפילו יותר ממני מכל העניין של הביקור פה. אז עד שלא קראתי לה למירפסת, היא לא שמה לב כל-כך לנוף. אבל אמא זה אמא. פיתאום היא הבחינה שאני מספסת קצת על המגבהה של המרפסת, מפני שהמעקה הסתיר לי קצת את הנוף, אז כבר קיבלתי ממנה על הראש שאני לא נזהרת.
● איך באמת היחסים בינך לבין הוריי, אמך ואביך?
אני כבר יומיים מותחת את אמא. ואומרת לה כל הזמן שאלי שמים לב בישראל יותר מאשר אליה. אמא צוחקת ונהנית מזה, אבל אני יודעת שזה לא נכון. אתה לא ביקשת לראיין את אמא, וביקשת לראיין אותי. זה עניין שלך. אבל הרבה יותר ביקשו לראיין את אמא. גם מה שקרה ברחוב בחיפה. כשהלכתי לקנות נעליים

אתה תקרא לי ג'יהאן, ואני אקרא לך יוסי.
● בת כמה את?
אני בת 18. לא רואים?
● יש לי בעייה. איני רוצה לראיין אותך. אף פעם לא ידעתי לראיין נשים יפות.
או בוא נשוחח, על כל דבר שבעולם. אתה תגיד מה שיש לך להגיד, ואני אגיד מה שיש לי.
אני אתחיל. אני מוכרחה לספר לך על מה שראיתי עד עכשיו.
כשהגענו לחיפה ראיתי עיר יפה. אחרי זה היה הטקס בנמל. אני כבר רגילה לטקסים, אבל התרגשתי, משום שהטקס היה בישראל. אבל ההתרגשות הכי גדולה שלי הייתה בחדר המלון. עמדתי על המירפסת והתבוננתי בנוף היפה של חיפה. ראיתי תמונות של חיפה, הרבה תמונות, אבל הנוף היה נהדר.

„אני יודעת שההורים שלי מפנקים אותי, אבל הם תמיד יודעים את הגבול...”